

พวกเขา คือ นักออกแบบรุ่นใหม่ ที่ชัดเจนในความชอบและความฝัน พร้อมสะท้อนผลงานจากความตั้งใจให้ชาวโลกได้ชูชก บทเรียนที่ได้จากการลงมือทำจริง คือ นักออกแบบ ต้องเป็นนักแก้ปัญหา ที่สามารถเชื่อมโยงทุกจิ๊กซอว์ในอุตสาหกรรมได้ เข้าใจโลกธุรกิจ เต็มเต็มถึงที่ขาดจนเป็นบุคคลที่ "ครบ"

■ ชีวรัตน์ คงแก้ว

ผลิตภัณฑ์ต้องตอบโจทย์ความต้องการของตลาด จากนั้นต้องทำความเข้าใจกับวัสดุ ดูว่ามีโอกาสผลิตเป็นอุตสาหกรรมจริงได้หรือไม่ และเมื่อเริ่มทำงานแล้ว ก็ต้อง "อิน" กับมัน นั่นคือ ต้องมีความรักและใส่ใจกับงานที่ทำด้วย

ผลงานเครื่องเคลือบดินเผาชุดชัชวาลย์ ของ "ณัฐพล ศรีอภิวัฒน์" นักศึกษาศาสาศิลป์อุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เกิดจากมองเห็นว่าการทำงานเซรามิกส่วนใหญ่ยังเน้นไปที่งานออกแบบรูปทรง แต่สิ่งที่คนรุ่นใหม่อย่างเขาต้องการสะท้อนคือ "จุดขายใหม่ๆ" ที่มาของการมองหาวัตถุศิลปะที่มีคุณสมบัติพิเศษ จนกระทั่งได้กับงานวิจัยเซรามิกชุดชัชวาลย์ ที่สามารถพัฒนาต่อยอดเป็นนวัตกรรมเก็บกักน้ำหมักหมยะเหยได้ จึงนำมาพัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ที่ชื่อง่าย ขายคล่อง อย่าง พวงกุญแจ เครื่องประดับเซรามิก ซึ่งมีคุณสมบัติเก็บกลิ่นหอม สร้างโอกาสใหม่ในตลาดเซรามิก

"ณัฐพล" สะท้อนแนวคิดว่าการทำงานของนักออกแบบไม่จำเป็นต้องไปพัฒนานวัตกรรมเอง แต่สามารถไปหาผู้เชี่ยวชาญ หาผู้มีส่วนประกมนักกว่ามาช่วยได้ ตลอดจนถึงจ้างงานวิจัย "บางที" มาประยุกต์ใช้ และต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ที่ดูๆ ได้เช่นกัน สำหรับเขา นักออกแบบ ต้องมีความ

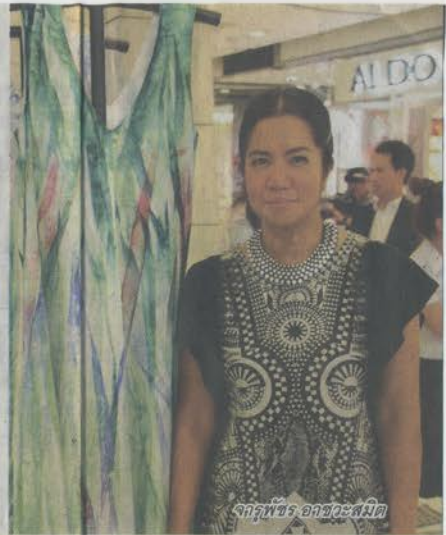
สามารถในการเชื่อมโยงไปสู่การแก้ปัญหาต่างๆ ได้

"นักออกแบบ ไม่ได้มองแค่ผลิตภัณฑ์ แต่ต้องรู้ว่าผลิตภัณฑ์ชิ้นนั้นเมื่อไรที่แนวคิดลุ่มอยู่บ้าง การพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อแก้ปัญหา เราต้องสามารถเชื่อมโยงได้ว่า ปัญหาที่เกิดจากอะไร สามารถแก้ไขได้อย่างไร เพื่อออกแบบงานให้สื่อตอบโต้ และแก้ปัญหาได้จริงที่สำคัญต้องพัฒนาต่อไป จะรู้สึกพอใจไม่ได้ เพราะถ้าพอแล้ว งานของเราจะหยุดแค่นั้น ไม่สามารถพัฒนาต่อไปได้"

ด้วยความสนใจในภูมิปัญญาด้านสถาปัตยกรรมของไทย กับการทำงานทรงไทยสมัยโบราณที่ไม่มีการตกแต่ง แต่ใช้เทคนิคการเข้าไม้ หรือ wood joinery นำมาสู่ผลงานเก้าอี้ไม้ "Bann Chair" ของ "วงศธร ชัยเชิดชูวงศ์" นักศึกษาศา

ศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เขาสะท้อนความเป็นไทยและสากล ด้วยการเลือกใช้ไม้เนื้อแข็ง "วอลนัท" ที่ช่วยให้ง่ายต่อการส่งออก เนื่องจากกฎหมายบางประเทศกีดกันไม้บางชนิด ไม้ไทยหลายพันธุ์จึงอาจไม่ผ่านในการนี้ ขณะที่ออกแบบเก้าอี้ให้ไม้เพียงสามขา เพื่อให้เหมาะแก่การใช้งานในพื้นที่จำกัด รวมถึงสิ่งพัฒนาต่อเป็นเฟอร์นิเจอร์อื่นที่ง่ายต่อการขนส่งอีกด้วย

"อาจารย์สอนเสมอว่า อย่าลืมว่า เราเป็นนักออกแบบก็จริง แต่เป็นคนไทย ฉะนั้นเรา

จักรพัชร อภิชะสมิต

"ทำธุรกิจจริง มันยาก โดยเฉพาะการที่ต้องคอยนำเสนองานให้ลูกค้า ไม่ใช่แค่งานออกแบบ แต่ต้องเข้าใจเรื่องการตลาดด้วย ผมใช้วิธีลองเลย พอเริ่มทำ ก็เจอปัญหา ก็ค่อยๆ ปรับตัวเพื่อแก้ปัญหาที่มัน อย่าง ผมเป็นคนใจดี ชอบลดละยอมเกินไป สุดท้ายแล้วตัว หลังจากนั้นก็ค่อยๆ ปรับ เป็นบทเรียนที่ผมได้จากการลงทำธุรกิจ"

นอกจากบทเรียนแล้ว เรายังเห็นโอกาสในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ไปสู่กลุ่มเป้าหมายที่กว้างขึ้น คือไม่เพียงวัยรุ่นเท่านั้น แต่จะพัฒนา

คลิก!

ไอเดียดีไซน์เนอร์ 'นิเวจัน'

อย่างไรก็ตามความเป็นไทย ถ้ามีโอกาสสามารถหยิบความเป็นไทยกลับมาใช้ได้" เขาสะท้อนความคิดของดีไซน์เนอร์ที่มีหัวใจเป็นไทยแท้

ไอเดียเจ๋งเกิด นักออกแบบรุ่นใหม่

- พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรม
- สร้างจุดขายใหม่ๆ ให้เป็นที่ต้องการของผู้ใช้
- เป็นนักแก้ปัญหาที่เชื่อมโยงเป็น
- ไม่หยุดพัฒนาผลงานกล้าลงมือในสิ่งใหม่ๆ
- ทำตัวเองให้ครบ ด้วยการหา Business Partner
- พัฒนาผลงานที่ตอบโจทย์ผู้ใช้ สังคม และโลก

Key to Success

กระเป๋าลือจาก "ชนสนธิ์" เอาใจคนรักเจ้าตุบ เครื่องประดับแห่งการให้ที่ได้แรงบันดาลใจมาจากอวัยวะของมนุษย์ เซรามิกชุดชัชวาลย์ นวัตกรรมเก็บกักน้ำหมักหมยะเหย สร้างโอกาสใหม่ๆ ให้อุตสาหกรรมเซรามิก แก้อาไม จากภูมิปัญญาสถาปัตยกรรมไทย ไม่ต้องใช้ตะปอก แต่ใช้เทคนิคการเข้าไม้ ก่อเกิดเป็นผลิตภัณฑ์สุดชิค

นี่คือผลงานอันน่าทึ่งที่ไม่ได้มาจากดีไซน์เนอร์มือเก่าที่โหน แต่คือผลงานนิเวจันของนักศึกษา คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังในงาน "ID CLOSE UP 2014" ภายใต้แนวคิด "THE PIXEL OF IDEA" เมื่อปลายเดือนที่ผ่านมาเกรวที่อวดโฉมผลงานสร้างสรรค์ของเด็กไทย สูลายตามหาชน

สิ่งที่น่าสนใจไปกว่าผลงานสุดเจ๋งคือการใช้ทักษะของพวกเขาแก้ปัญหาให้กับอุตสาหกรรมได้ กระเป๋าลือชนสนธิ์แบรนด์ "Caninie" ผลงานของ "ศิริอรณีย์ พงศ์วิริยรัฐ" นักศึกษาศาสาศิลป์อุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เธอเลือกมองสิ่งที่สำคัญไปกว่าการดีไซน์ คือคิดหาวัสดุที่ "แตกต่าง" และมี "โอกาส" ทางการตลาดมากขึ้น โดยหยิบงานวิจัยการใช้นาโนสเต็มมาผลิตเป็นเส้นด้าย ใช้เทคโนโลยีการปั่นด้ายชนสนธิ์กับอะคริลิก แล้วนำมาทอสลักับด้ายคอตตอน จนได้เส้นใยที่นุ่มหนาหน ทั้งยังเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแล้วใช้ความถนัดด้านการออกแบบมาดีไซน์กระเป๋านาโนลัดนำใช้ สามารถต่อยอดเป็นโอกาสธุรกิจได้

"งานชิ้นนี้เกิดจากความสนใจในวัสดุชนิดใหม่ คือตัวเส้นด้ายชนสนธิ์ จึงนำมาพัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถผลิตได้จริงในระดับอุตสาหกรรมและเชิงพาณิชย์"

เธอสะท้อนความคิด ในฐานะนักออกแบบ ที่ไม่ได้ใช้หลังผองไปกับแค่การจินตนาการ แต่ต้องมองไปถึงความสมารถในการทำตลาดจริงด้วย เธอบอกว่า จะผลิตชิ้นงานได้ออกมา ต้องเริ่มจากความสนใจ และเห็นคุณค่าในสิ่งนั้น

วงศธร ชัยเชิดชูวงศ์

ศิริอรณีย์ พงศ์วิริยรัฐ

ณัฐพล ศรีอภิวัฒน์

ขณะที่ "ธเนศ ศรีภุชณพล" นำเครื่องประดับที่ได้แรงบันดาลใจจากอวัยวะใช้ชื่อผลงาน "เครื่องประดับแห่งการให้" ย้ำชัดถึงการไม่ต้องใช้เงินซื้อ แต่ใช้การทำความดีชื่อนั้นคือ "การบริจาคอวัยวะ" เพื่อกระตุ้นให้ผู้คนหันมาบริจาคอวัยวะกันมากขึ้น สะท้อนหนึ่งบทบาทที่นักออกแบบรุ่นใหม่ที่ใช้ผลงานของพวกเขาตอบแทนสังคมได้

น้องๆ ดีไซน์เนอร์เลือดใหม่ ต่างมีความฝันอยากมีแบรนด์ของตัวเองในสักวัน สำหรับเพื่อนที่ชีวิตผืนนั้นได้แล้ว อย่าง "เจ-พิชญิต ธิยงกูร" นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม เครื่องประดับ นำผลิตภัณฑ์เครื่องประดับสะท้อนแสงลึกลับ แบรนด์ "JEEZE" ที่โดนใจ

นักท่องราตรี และชายดีโนโลกออนไลน์มากมายน่าตัวในทีเดียวกัน

ด้วยราคาที่ไม่แพง คือขายชิ้นละเพียง 79 บาท ดีไซน์ก็เก๋ไปเป็นรูปสัตว์ ทั้งแบบทั้งสีสันทันทีดูจะเข้าหากันรุ่นใหม่ที่ชอบ "แสดงตัวตน" ทำให้ผลิตภัณฑ์จากสองมือค่อยๆ ได้รับการตอบรับมากขึ้น

แต่การทำธุรกิจจริง ก็ไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับนักออกแบบ "มือใหม่" อย่างเขา

เครื่องประดับโดยใช้วัสดุมูลค่าสูงขึ้น เพื่อขยายกลุ่มเป้าหมายใหม่ๆ รวมถึงโอกาสในการส่งออกด้วย

"ใครที่อยากจะทำธุรกิจ ต้องขยันมาก ไม่ใช่ว่าจะนั่งรอแล้วมีคนเอาเงินมาให้ถึงที่ ไม่มีทาง แต่ต้องหาช่องทางนำเสนอตัวเองให้โลกได้รู้จัก ถึงจะขายของได้ ยิ่งถ้างานมีจุดเด่นที่ไม่เหมือนใคร ก็จะทำให้ขายออกได้เร็วขึ้น และเป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้น" เขาสะท้อนความคิด จากการชิมลางในเวทีธุรกิจมาแล้ว

ด้าน "จักรพัชร อภิชะสมิต" อาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง บอกเราว่า นักออกแบบรุ่นใหม่มีความสามารถ ลาด เก่ง และโลกกว้าง ขณะที่นักออกแบบผลิตภัณฑ์ ก็เป็นที่ต้องการของตลาดมากขึ้น แตกต่างจากช่วงทศวรรษที่ผ่านมาเพียงแต่การจะผลักดันตัวเองให้เป็น "ดาวรุ่งแสง" ในหมู่นักออกแบบที่เพิ่มขึ้นได้นั้นเธอบอกสั้นๆ ว่า "ต้องครบ"

"อาชีพนี้เป็นที่ต้องการก็จริงแต่ไม่ใช่ทุกคนจะประสบความสำเร็จ คนที่จะสำเร็จได้ ต้องครบ' อย่าง ทำโปรดักส์ดี แต่ไม่รู้จักขายอย่างไร มันไม่ครบ บางคนมีผลงานที่รางวัล แตกลับไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร คือใคร แบบนี้ก็ไม่ครบ แน่หนอนว่า มันยากมากที่จะมีครบในตัวเองคนเดียว และเรื่องธุรกิจก็มักไม่ใช่ความถนัดของนักออกแบบ ฉะนั้นจึงต้องหา Business Partner มาเติมเต็มในส่วนที่ขาดนี้"

เธอสะท้อนความคิด ของนักออกแบบรุ่นใหม่ ที่ต้องเก่งในการเชื่อมโยง และทำตัวเองให้ "ครบ" ที่สำคัญต้องไม่ใช่แค่สร้างผลงานตอบโต้ผู้ใช้เท่านั้น แต่ต้องเป็นนักแก้ปัญหาที่ตอบโจทย์โลกและสังคมไปพร้อมกันด้วย